

ជួយសម្រួលការធ្លាក់ចុះរបស់យើង

ការគ្រប់គ្រងគុណធានជលផល
ដោយសហគមន៍នៅប្រទេសកម្ពុជា

រឿងសង្ខេប

សុខា និង ឆីតា ជាមិត្តរួមថ្នាក់នឹងគ្នា។ ពួកគេរស់នៅលើកោះមួយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងមានចំណាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង ដោយបានទៅហែលទឹកកំសាន្តជាលើកដំបូង។

ខណៈដែលពួកគេចុះហែលទឹកមើលផ្កាថ្ម ស្រាប់តែពួកគេបែរជាស្រងាកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ចំពោះអ្វីដែលបានឃើញទៅវិញ។ ផ្កាថ្មត្រូវបានបំផ្លាញ ហើយមានត្រីតិចតួចប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងទឹក។ នៅពេលពួកគេលើកឡើងពីបញ្ហានេះជាមួយអ្នកនេសាទពីរនាក់នោះ បែរជាមានប្រតិកម្មយ៉ាងខ្លាំងពីពួកគាត់ទៅវិញ។

តើពួកគេអាចនឹងបញ្ចុះបញ្ចូលប្រជាសហគមន៍ឲ្យជួយការពារធនធានធម្មជាតិក្នុងតំបន់របស់ពួកគេបានដែរឬទេ?

សុខា

សុខា ជាសិស្សវិទ្យាល័យ មានអាយុ១៤ឆ្នាំ។ សុខាទើបចូលរៀនថ្ងៃដំបូង និងរីករាយជាមួយការសិក្សាយ៉ាងខ្លាំង។ សុខាមានចំណាប់អារម្មណ៍ទៅហែលទឹកមើលផ្កាថ្ម ពីព្រោះគេចង់ដឹងយ៉ាងខ្លាំងអំពីបរិស្ថានជុំវិញកោះ។

ឆីតា

ឆីតា ជាសិស្សវិទ្យាល័យ មានអាយុ១៥ឆ្នាំ។ ឪពុករបស់នាងជាអ្នកនេសាទ ហើយនាងចូលចិត្តរៀនរៀនខ្លាំងណាស់។ ឆីតាចាប់អារម្មណ៍ទៅហែលទឹកមើលផ្កាថ្ម ព្រោះនាងទើបតែបានអានសៀវភៅមួយក្បាលទាក់ទងអំពីផ្កាថ្ម។

លោកតា

កាលពីនៅក្មេងគាត់ជាអ្នកនេសាទម្នាក់។ គាត់ពិបាកចិត្ត ពេលឃើញគេនេសាទត្រី ព្រោះថាក្នុងដំនាន់របស់គាត់ងាយស្រួលនេសាទត្រី ហើយក៏មិនមានការបំពុលច្រើនដូចសព្វថ្ងៃនេះទេ។ គាត់ចង់ការពារបរិស្ថានធម្មជាតិខ្លាំងណាស់។

សូស្តីឆីតា! តើឯង
រីករាយឬទេ ពេលមក
ហែលទឹកលេងដូច្នោះ?

ចាស! ខ្ញុំពិតជាចង់ឃើញ
ត្រី និងផ្កាថ្មដែលយើង
ទើបតែបានរៀនហើយ!

ខ្ញុំក៏អញ្ជឹងដែរ!
តុះ! យើងឆាប់ចុះ
ទៅក្នុងទឹកទៅ!

សុខា និងឆីតានាំគ្នារត់សំដៅចុះក្នុងទឹក

ពីរបីនាទីក្រោយមកពួកគេមានអារម្មណ៍មិនសប្បាយចិត្ត

ដោយសារ ផ្កាថ្មដែលពួកគេឃើញខុសពីការគិតទៅវិញ

អីតា!
តើឯងមានឃើញដូចខ្ញុំដែរឬអត់?
ផ្កាផ្ទះការបំផ្លាញស្ទើរតែទាំងអស់
ហើយមានត្រីជាប់ជាច្រើន!

បាទ! ខ្ញុំឃើញហើយ
ប៉ុន្តែខ្ញុំចូលខ្លាំងណាស់ ថាតើត្រី
ទាំងអស់ហ្នឹងបាត់ទៅណា
អស់ហើយ?

ទុកដីធ្មួយបានអូសសំដៅមកជិតពួកគេ

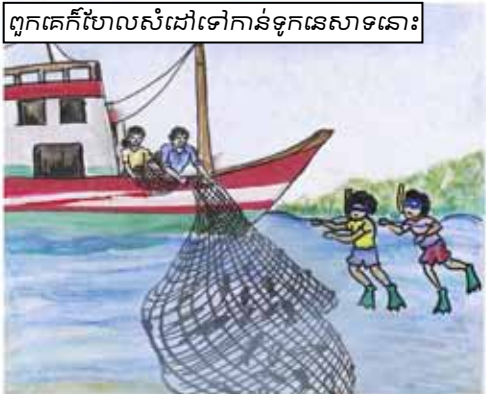
អ្នកនេសាទកំពុងបោះចោលកាកសំណល់
និងបំណែកអូសចាស់ៗចូលទៅក្នុងទឹក

មើលចុះ! អ្នកនេសាទទាំងនោះកំពុងតែបំផ្លាញផ្កាផ្ទះអស់
ហើយ! អញ្ចឹងតើ បានជាអ្វីៗគ្រប់បែបយ៉ាងនៅទីនេះងាប់
គ្មានសល់! តុះ! យើងនាំគ្នាទៅនិយាយជាមួយពួកគាត់
មើលដើម្បីឲ្យដឹងច្បាស់ពីអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង។

ពួកគេក៏ហែលសំដៅទៅកាន់ទុកនេសាទនោះ

អ្នកនេសាទមានការភ្ញាក់ផ្អើលពេលឃើញក្មេងទាំងពីរនាក់នៅក្នុងទឹក

ភ្លាមនោះក្មេងទាំងពីរក៏ហែលចេញពីទីនោះ ត្រឡប់មកកាន់ផ្ទះខ្លួនវិញ

មែនហើយ!
ពួកគាត់មិនចេះស្រលាញ់បរិស្ថានទាល់តែ
សោះ។ តុះ! យើងទៅជួបលោកតារបស់ខ្ញុំវិញ
ក្រែងគាត់អាចជួយបានខ្លះ។

ពូនេសាទនោះ ពិតជាគព្រោះគម្រើយមែន!

ថ្ងៃបន្ទាប់មកពួកគេក៏នាំគ្នាទៅផ្ទះលោកតារបស់សុខា

លើកដៃ
ថ្វាយព្រះចៅ!

ដទៃបន្ត
លោកតា!

ចៅបានទៅហែលទឹក
លេងកាលពីម្សិលមិញ ដើម្បីមើលផ្កាផ្ទៃ
ប៉ុន្តែចៅបានឃើញ ត្រីងាប់ជាច្រើនហើយ
ផ្កាផ្ទៃត្រូវបំផ្លាញខ្ទេចខ្ទីអស់។

មែនហើយណាចៅវាជាជឿនដែលគួរឲ្យសោកស្តាយខ្លាំង
ណាស់។ តាចាំបានថាកាលតានៅពីក្មេង តាបានទៅនេសាទ
ត្រីនៅទីនោះ តាធ្លាប់ចាប់បានត្រីធំៗរាល់តែលើកហ្នឹង។
ពេលតាហែលទឹក តាបានឃើញ.....

.....អណ្តើកសមុទ្រធំៗ ផ្សោត ជ្រូកទឹក និងផ្កាផ្កាជាច្រើន។ តែឥឡូវហ្នឹង អ្នកនេសាទចាប់បានតែត្រីតូចៗតែប៉ុណ្ណោះ។

តើយើងគួរតែ
ដោះស្រាយបញ្ហានេះ
ដូចម្តេចទៅលោកតា?
តើអ្នកណាជាអ្នកការពារ
ផ្កាផ្កាទាំងនេះ?

កូនប្រុសម្នាក់របស់យាយរស់នៅ
ក្នុងភូមិមួយ ដែលមានសហគមន៍
នេសាទមួយក្រុមជាអ្នកការពារផ្កាផ្កា។
ប្រជាសហគមន៍ធ្វើការរួមគ្នា
ដើម្បីថែរក្សា ការពារត្រី ដើម្បីឲ្យ
ប្រជាជននេសាទអាចបន្តការ
នេសាទប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

នេះពិតជា
គំនិតល្អមែន! តុះ! យើង
នាំគ្នាទៅជួបនិយាយជាមួយ
ពួកគាត់មើលត្រែងពួកគាត់
អាចជួយអ្វីយើងបាន!

នាថ្ងៃបន្ទាប់អ្នកភូមិៗបំបែកប្រជុំបង្កើតក្រុមស្ថាបនិក
ពិភាក្សាលើការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ

សហគមន៍នេសាទអាចផ្តល់ផល
ប្រយោជន៍យ៉ាងច្រើនសម្រាប់សហគមន៍
ទាំងមូល។ សមាជិកសហគមន៍ទាំងអស់
អាចគ្រប់គ្រងលើធនធានរបស់ខ្លួន។

បង្កើនទិន្នផលនេសាទសម្រាប់សហគមន៍

ទប់ស្កាត់បទល្មើសនេសាទ ដូចជា គ្រឿងផ្ទុះ និង អ្នកអូសទឹកកាក់

បង្កើតតំបន់អភិរក្ស (ហាមឃាត់)

សហគមន៍នេសាទ
អាចស្វែងរកថវិកា
ពីប្រភពផ្សេងៗដូចជា...

ការបង់វិភាគទានពីសមាជិកសហគមន៍
ឬការចូលរួមកម្លាំងដោយស្ម័គ្រចិត្ត

ម្ចាស់ជំនួយ និងសម្បទានសជននានា

សេវាមុជទឹកកំសាន្ត

**មជ្ឈមណ្ឌលទេសចរណ៍
TOURIST CENTRE**

និងការលក់សំបុត្រចូលទស្សនា
របស់ភ្ញៀវទេសចរណ៍ជាដើម។

បរិស្ថានស្ថិតិវិទ្យា និងប្រយោជន៍សហគមន៍ និងការបោះឆ្នោត
រៀនរើសគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ

ពីរ ឬបីខែក្រោយមក មេឃុំ ប្រកាសថាយើងនឹងរៀបចំជាគណៈកម្មការមួយដែលទើបដាច់
ឆ្នោត ដោយដាក់ស្នើទៅរាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីបង្កើតជាសហគមន៍នេសាទស្របច្បាប់មួយ។

ជាច្រើនឆ្នាំកន្លងផុតទៅ សុខា និងឆីតា បានទៅហែលទឹកលេងម្តងទៀត

មើលចុះ!
ផ្កាថ្មពិតជាស្អាតៗមែនទែន!
ខ្ញុំឃើញមានត្រីធំៗ និងផ្កាថ្ម
ចម្រុះពណ៌ជាច្រើន!

ពិតមែនហើយ!
អរគុណដល់សហគមន៍នេសាទ
ដែលបានជួយការពារផ្កាថ្ម ដូច្នេះត្រី
និងផ្កាថ្មបានកើតច្រើនឡើង
វិញហើយ។

"យើងទាំងអស់គ្នាអាចជួយការពារផ្កាថ្ម ដូច្នេះអ្នកជំនាន់ក្រោយក៏អាចរីករាយជាមួយវាផងដែរ។"

តើអ្វីជាសហគមន៍នេសាទ?

សហគមន៍នេសាទ សំដៅដល់ក្រុមប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែលរស់នៅក្នុងភូមិមួយឬច្រើន ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានយល់ព្រមសហការគ្នាចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្ត ក្នុងគោលបំណងចូលរួមគ្រប់គ្រង អភិរក្ស អភិវឌ្ឍ ប្រើប្រាស់ធនធានជលផលប្រកប ដោយនិរន្តរភាព និងការពារសិទ្ធិ ព្រមទាំងផលប្រយោជន៍ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ។

រដ្ឋាភិបាលអាចផ្តល់ផ្នែកនៃដែននេសាទទឹកសាប និងដែននេសាទសមុទ្ររបស់រដ្ឋទៅ ឲ្យសហគមន៍ ឬក្រុមប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅក្នុង ឬក្បែរដែននេសាទដើម្បីប្រើប្រាស់ ជាប្រពៃណីដោយប្រជាពលរដ្ឋបង្កើតជាសហគមន៍នេសាទ។

សហគមន៍នេសាទ គ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទដែលបានជាប់ ឆ្នោត ដោយមានការគាំទ្រពីសមាជិកសហគមន៍នេសាទទាំងមូល។

ដែននេសាទសហគមន៍ ត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិសម្រាប់ការនេសាទលក្ខណៈគ្រួសារ ដោយ ប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសនេសាទប្រពៃណី ដូចជាការប្រើលប មង និងសន្លូចជាដើម។

ការនេសាទលក្ខណៈសិប្បកម្ម និងឧស្សាហកម្មគ្រប់ប្រភេទ រួមបញ្ចូលទាំងអ្ននអ្នន ត្រូវបានហាមឃាត់ក្នុងដែននេសាទសហគមន៍។ សមាជិកសហគមន៍នេសាទធ្វើការ កំណត់បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួនអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពីជលផល។ ឧបករណ៍នេសាទ ខុសច្បាប់ត្រូវបានហាមឃាត់ដាច់ខាត ដូចជាឧបករណ៍ឆក់ គ្រឿងផ្ទុះ សារធាតុពុល គ្រប់ប្រភេទ កាំភ្លើងឬអាវុធព្រៃផ្ទៃ ការនេសាទដោយប្រើពន្លឺភ្លើង ឬការនេសាទដោយ ពាក់ឧបករណ៍មុជទឹកឬម៉ាស៊ីនខ្យល់ និងឧបករណ៍នេសាទទំនើបឬឧបករណ៍នេសាទ ដែលបង្កើតថ្មី។

ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាគ្រប់រូបមានសិទ្ធិបង្កើតសហគមន៍នៅក្នុងតំបន់របស់ខ្លួនតាមរយៈ ការចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្ត។ ដំណើរការបង្កើតសហគមន៍ត្រូវអនុវត្តន៍ជាជំហានៗ តាមគោលការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលដូចខាងក្រោម ៖

នាំមកជូនដោយ

អ្នកអភិរក្សបៃតង គឺជាក្រុមអ្នកបរិស្ថានវិទ្យា ប្រចាំកោះស្តេចនៃប្រទេសកម្ពុជា។ អ្នកអភិរក្សបៃតងមានបំណងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងពីបញ្ហាសហគមន៍តំបន់ឆ្នេរ ដូចជាការបំពុល និងការនេសាទលើសកម្រិត។ តាមរយៈការបង្កើតសម្ភារៈថ្មីៗ ដូចជា វីដេអូខ្លី សៀវភៅរៀងរូបភាព អ្នកអភិរក្សបៃតងសង្ឃឹមថានឹងអាចផ្តល់ជាដំបូន្មានល្អៗដល់យុវជនខ្មែរជំនាន់ក្រោយឲ្យជួយការពារធនធានធម្មជាតិរបស់ពួកគេ។

សាល់ឡវ៉ាត់នី គឺជាសហគ្រាសសង្គមអភិរក្សសមុទ្រមួយ ធ្វើការឆ្ពោះទៅកាន់កម្មវិធីគ្រប់គ្រងផ្តាច់ ដោយសហគមន៍ពីសម្រស់កោះស្តេចនៃប្រទេសកម្ពុជា។ តាមរយៈការអប់រំ ការពង្រឹងសមត្ថភាព ការផ្សព្វផ្សាយ សាល់ឡវ៉ាត់នីមានបំណងឲ្យសហគមន៍មូលដ្ឋានមានសមត្ថភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិរបស់ពួកគេជាមួយទិសដៅផ្សារភ្ជាប់ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ជាមួយនឹងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

អង្គការសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិអន្តរជាតិ (FFI) គឺជាអង្គការអភិរក្សអន្តរជាតិ ដែលមានតួនាទីការពារប្រភេទ ដែលទទួលបានការគាំទ្រកំហែងព្រមទាំងការពារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីលើពិភពលោកដោយធ្វើការជ្រើសរើសសំណាក់ដំណោះស្រាយណា ដែលមាននិរន្តរភាពផ្នែកតាមលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រ និងតម្រូវការរបស់មនុស្សជាតិ។ អង្គការ FFI កំពុងដំណើរការនៅក្នុងប្រទេសជាង៤០នៅលើពិភពលោក ដែលភាគច្រើនជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ក្នុងទិសដៅជួយសង្គ្រោះប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ ផុតពីការវិនាសផុតពូជ និងជួយសង្គ្រោះជម្រកធម្មជាតិពីការបំផ្លិចបំផ្លាញ ស្របពេលជាមួយនឹងការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវកម្រិតជីវភាពរបស់ប្រជាសហគមន៍។ អង្គការ FFI បង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ១៩០៣ ដែលជាស្ថាប័នអភិរក្សអន្តរជាតិដំបូងវិទ្យាល័យចំណាស់ជាងគេនៅលើពិភពលោក។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៦អង្គការនេះបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តសកម្មភាពរបស់ខ្លួនយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

SAVING OUR REEFS

Script and storyboard: Owen Jones and Catriona Regnier-McKellar

Artwork: Our Books Cambodia

Acknowledgements: We would like to thank Sorn Srenh, Megan Clavier and the members of the Green protectors for their creative input, as well as Berry Mulligan, Chea Phallin, Yos Katank, Deap Polin, Kim Sokha, Sarah Wilson and Luca Budello for editing.

Fauna & Flora International benefits from the support of the Prince Albert II of Monaco Foundation (<http://www.fpa2.com>)

Shallow Waters benefits from the support of The Rufford Foundation (<http://www.rufford.org/>)

